

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.348 van 4 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 november 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 2007 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 quinques).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 30 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient bij de Belgische overheid een asielaanvraag in op 12 september 2005.

1.2. Nadat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag ontvankelijk verklaart, weigert op 9 februari 2007 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 20 februari 2007 ter kennis gegeven.

1.3. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een verzoekschrift tot hoger beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Tengevolge van de wetwijzigingen wordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevoegd en wordt dit beroep verworpen bij arrest nummer 1.388 van 24 augustus 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Tegen dit arrest dient de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Op 24 oktober 2007 verklaart de Raad van State het beroep toelaatbaar, bij beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie gekend onder nummer 1.423.

1.4. Op 6 november 2007 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren. Dit bevel wordt de verzoekende partij op 16 november 2007 ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, die het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep.

2. Ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij stelt dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet dienstig kunnen aangevoerd worden nu deze kritiek inhouden op het gewezen arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 augustus 2007.

2.2. De motieven van het thans bestreden bevel luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten P.A.

Geboren te G., op (in) (...) en van nationaliteit te zijn: Rusland (Federatie van) het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Reden van de beslissing:

Op 24/08/2007 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door het CGVS op 20/02/2007.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen”.

2.2. Ter terechtzitting wijst de Raad ambtshalve naar artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarin gesteld wordt dat de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

2.3. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren

worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

2.4. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

2.5. Artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : het Vreemdelingenbesluit), luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingen-status weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.”

Uit de gegevens van het administratieve dossier blijkt dat de Commissaris-generaal bij beslissing van 9 februari 2007 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd; dat de verzoekende partij tegen betreffende beslissing beroep heeft ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; dat bij arrest nr. 1.388 van 24 augustus 2007 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen andermaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd; dat de verzoekende partij tegen betreffende beslissing cassatieberoep instelde bij de Raad van State; dat bij beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie nr. 1.423 van 24 oktober 2007 het beroep toelaatbaar werd verklaard.

Zolang het bestreden arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 augustus 2007 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status niet verbroken wordt door de Raad van State, blijft dit geldig aanwezig in het rechtsverkeer. Een toelaatbaar cassatieberoep heeft geen schorsende werking ten aanzien van de bestreden beslissing. Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de gemachtigde van de minister niet anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2, van het Vreemdelingenbesluit, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoekende partij, daar zij niet als vluchteling is erkend en zij geen subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te geven het grondgebied te verlaten.

Verwerende partij beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoekende partij geen nut opleveren.

2.6. Het betoog van de verzoekende partij waarbij zij een vermeende schending aanvoert van artikel 3 van het van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), kan niet gevolgd worden nu de verzoekende partij moet doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een loutere verwijzing naar rapporten volstaat niet. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich evenmin (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002 nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

2.7. Evenmin kan de verzoekende partij op dienstige wijze in het kader van huidig geschil de schending aanvoeren van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2.8. De aangevoerde middelen doen geen afbreuk aan de onder het punt 2.5 gedane vast-stelling.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. BEELEN.